

**DEPARTAMENT
DE LA PRESIDÈNCIA****DECRET LLEI**

4/2012, de 30 d'octubre, de mesures en matèria d'horaris comercials i determinades activitats de promoció.

EL PRESIDENT
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Govern ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 67.6.a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo el següent

DECRET LLEI

Exposició de motius

I

El marc normatiu que configura les regles de joc per a l'exercici de l'activitat comercial a Catalunya ve configurat per una sèrie de disposicions troncal, concretament el Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, sobre comerç interior, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de la Llei 1/1983, de 18 de febrer, i la Llei 23/1991, de 29 de novembre; la Llei 8/1994, de 25 de maig, per la qual es regulen les activitats firals; la Llei 8/2004, de 23 de desembre, d'horaris comercials i el Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials.

L'actual marc normatiu és el producte de diverses modificacions puntuals que s'han produït en el transcurs dels anys de vigència de les lleis esmentades, i de modificacions substancials –com en el cas de la normativa reguladora dels equipaments comercials– que han incorporat canvis més o menys profunds en el seu esquema estructural inicial. Les darreres modificacions més significatives s'han produït com a conseqüència de l'adaptació de l'ordenació del comerç a la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, relativa als serveis en el mercat interior, d'acord amb la Llei estatal 17/2009, de 23 de novembre, de lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, mitjançant el Decret legislatiu 3/2010, de 5 d'octubre –articles 28 al 53– i el mateix Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, de manera més recent també han estat modificats alguns apartats d'aquest conglomerat normatiu mitjançant la Llei 9/2011, de 29 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica –articles 71, 72, 106 a 108, 112 a 120, disposició addicional i disposicions transitòries tercera i sisena– i de la Llei 10/2011, de 29 de desembre, de simplificació i millora de la regulació administrativa –article 46–, per tal de promoure l'activitat econòmica simplificant i racionalitzant processos administratius.

No obstant això, cal seguir aprofundint en l'adaptació de la normativa reguladora de l'activitat comercial a les necessitats actuals del sector dins el context i criteris marcats per la Unió Europea en les seves directives.

Aquestes modificacions puntuals realitzades en les disposicions que configuren l'esmentada estructura troncal de l'ordenació del comerç a Catalunya han estat un preludi del projecte global de posada al dia del marc normatiu que ha de finalitzar amb un nou text regulador de l'activitat de comerç, serveis i fires, com a fruit dels treballs i anàlisis ja fets amb les entitats més representatives del sector de la distribució comercial i que es troba en un estat d'elaboració força avançat.

D'altra banda, la publicació del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, entre d'altres coses introdueix una sèrie de modificacions normatives significatives en

la regulació dels horaris comercials i en la regulació de les activitats promocionals de vendes.

Els articles 27 i 28 del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat entren en uns nivells de detall sobre aspectes de contingut bàsic d'aquestes matèries que, combinat amb les atribucions genèriques que s'estableixen en els títols competencials invocats introdueixen nous elements d'ambigüitat en relació amb el marc normatiu aplicable a partir de les competències que l'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix com a exclusives.

D'altra banda, aquest Reial decret llei estableix una sèrie de preceptes en matèria d'horaris comercials amb uns terminis que finalitzen o bé als sis mesos de la seva entrada en vigor o bé el 31 de desembre d'enguany.

Pel que fa a la regulació dels períodes de rebaixes, cal tenir en compte que el punt 3 de l'article 28 del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, estableix que les rebaixes poden tenir lloc en els períodes estacionals de més interès comercial, segons el criteri de cada comerciant; així mateix s'estableix que la durada de cada període de rebaixes l'ha de decidir lliurement cada comerciant. Aquest tenor literal que es correspon amb l'article 25 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç minorista, modificat per l'esmentat Reial decret llei en relació amb el que estableix el punt 2 de l'article 27 del Reial decret llei 20/2012, concretament pel que fa a l'article 4.5.b) de la Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials, quant als criteris a tenir en compte a l'hora de determinar els dies festius amb obertura comercial autoritzada –"l'obertura en diumenges i festius corresponents als períodes de rebaixes", fa necessari establir quins són aquests períodes en els quals el comerciant lliurement podrà dur a terme, o no, venda en rebaixes sense les limitacions, que desapareixen, que fins a l'entrada en vigor del Reial decret llei 20/2012, s'establien en el punt 2 de l'article 25 de la Llei 7/1996 –durades mínimes i màximes de la venda en rebaixes.

La situació generada per l'entrada en vigor del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat ha comportat el trencament de l'equilibri competencial existent fins en aquest moment entre Estat i Generalitat, tant en matèria d'horaris comercials com en determinats aspectes de la regulació de les vendes promocionals, i en tot cas aquest nou marc normatiu obliga a adoptar amb caràcter d'urgència mesures que clarifiquin quines són les disposicions aplicables a Catalunya en aquests àmbits, especialment tenint en compte els efectes que preveuen els punts 4 i 5 de l'article 27 del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, –de manera immediata: llibertat absoluta d'horaris, 24 hores al dia 365 dies a l'any, llevat dels dies festius, i de manera diferida (a partir de l'1 de gener de 2013) obertura durant tots els dies festius de l'any– en cas que la Generalitat no aprovi una regulació específica.

Aquesta situació requereix per part del Govern de la Generalitat, per raons d'urgència i de seguretat jurídica, detallar d'una manera clara en una disposició, que pels motius exposats cal utilitzar la figura del decret llei, quina és la normativa aplicable a Catalunya en matèria d'horaris comercials i en matèria d'activitats comercials promocionals, atès el conjunt de modificacions normatives esmentades, i atès els títols competencials en joc, en defensa de les competències exclusives de la Generalitat en matèria de comerç. A més, tenint en compte que les mesures adoptades amb relació al conflicte plantejat poden conduir previsiblement a la interposició del corresponent recurs d'inconstitucionalitat, i considerant la demora inherent als procediments que se substancien davant del Tribunal Constitucional, es fa necessari aprovar, de manera urgent i com a mesura cautelar, aquest Decret llei per tal d'evitar danys irreparables derivats de l'impacte de la nova regulació que ha estat impulsada pel Govern de l'Estat.

La urgència dimana precisament de la necessitat de preservar i clarificar el marc jurídic aplicable a Catalunya fins al moment en què es produeixi el pronunciament de l'autoritat jurisdiccional competent pel que fa als títols competencials respectivament invocats. Es tracta de vetllar per la seguretat jurídica dels operadors i evitar els perjudicis immediats i irreparables que el perllongament de l'actual situació generaria sobre l'estructura comercial catalana i sobre la conciliació de la vida laboral i familiar de les prop de 300.000 persones que treballen al comerç al detall.

Per tant, amb aquesta mesura d'urgència es pretén evitar danys de difícil reparació al teixit comercial de Catalunya mentre no es resolguin els conflictes de constitucionalitat plantejats per l'entrada en vigor del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, atès el temps necessari per resoldre els conflictes de constitucionalitat que en puguin derivar.

II

El Decret llei conté sis articles, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

En el títol primer, que conté els articles 1 a 3, es modifiquen els articles 1, 2 i disposició addicional segona de la Llei 8/2004, de 23 de desembre, d'horaris comercials.

A l'article 1 s'estableix en 8 el nombre total de diumenges i festius amb obertura comercial autoritzada per a cada any, s'amplia el detall dels dies festius en què no és possible autoritzar l'obertura dels comerços amb caràcter general, d'acord amb la modificació que s'introdueix a l'article 4 en relació amb la disposició addicional segona d'aquesta Llei, i es perfila l'excepció ja prevista a l'article 1.4 de la Llei.

A l'article 2, a banda de millores en el redactat d'alguna de les excepcions ja previstes a la Llei 8/2004, de 23 de desembre, d'horaris comercials, punts b), c), g), h), i) i j) de l'article 2, s'incorpora una nova excepció a l'horari comercial general per als establiments dedicats essencialment a la venda de productes culturals o de lleure fins a 300 m².

A l'article 3 es modifica la disposició addicional segona de la Llei 8/2004, de 23 de desembre, d'horaris comercials, per tal d'incorporar l'obligació d'establir l'obertura d'un dia festiu quan es produeixi la coincidència de dos o més dies festius consecutius i s'habilita els ajuntaments per establir taxes per cobrir les despeses addicionals en serveis municipals que puguin derivar de l'obertura d'establiments comercials en dies festius.

En el títol segon, integrat pels articles 4 i 5, es regulen dos aspectes puntuals de les activitats de promoció.

D'una banda, en l'article 4 es defineix el perfil dels establiments especialitzats a la venda d'excedents i l'atribució de la denominació *outlet*, d'indubtable èxit com a reclam de molts establiments, sense que fins ara hagi obeït a un perfil determinat quant a la procedència i les característiques de la mercaderia que s'hi ofereix.

D'altra banda, en l'article 5 s'estableixen els períodes de rebaixes en els quals els comerciants podran practicar aquesta modalitat de venda sense cap altra limitació.

En el títol tercer es modifica l'article 45 del Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, sobre comerç interior, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de la Llei 1/1983, de 18 de febrer, i la Llei 23/1991, de 29 de novembre, per tal d'adaptar la taula d'infraccions a les disposicions d'aquest Decret llei.

Per últim s'inclou una disposició derogatòria per la qual es deroga el Decret 150/1996, de 30 d'abril, pel qual s'estableixen els períodes de rebaixes.

Les regulacions que conté aquest Decret llei s'emparen en la competència exclusiva que la Generalitat té en matèria de comerç detallada a l'article 121.1 de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

A proposta del conseller d'Empresa i Ocupació i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

TÍTOL PRIMER

Modificació de la Llei 8/2004, de 23 de desembre, d'horaris comercials

Article 1

Es modifica l'article 1 de la Llei 8/2004, de 23 de desembre, d'horaris comercials, que queda redactat de la manera següent:

“Article 1. *Horari general*

”1. Els establiments comercials poden establir lliurement l'horari de la seva activitat, sens perjudici de la legislació laboral.

”2. No obstant això, els establiments comercials de venda al públic de mercaderies podran establir l'horari comercial de la seva activitat tenint en compte el següent:

”a) Els establiments comercials no poden romandre oberts, ni realitzar cap activitat de venda entre les 22 h i les 7 h. Els dies 24 i 31 de desembre han d'avançar el seu horari de tancament a les 20 h.

”b) El nombre màxim d'hores diàries en què els establiments comercials poden romandre oberts és de dotze.

”c) El temps setmanal d'obertura d'aquests establiments els dies feiners és de setanta dues-hores, com a màxim.

”d) El nombre de diumenges i festius en què poden romandre oberts els establiments és de vuit l'any en total.

”e) Els establiments comercials han de romandre tancats amb caràcter general els dies 1 i 6 de gener, Diumenge i Dilluns de Pasqua, 1 de maig, 24 de juny, 11 de setembre i 25 i 26 de desembre.

”També han de romandre tancats el dia 23 de juny quan s'escaigui en diumenge.

”3. Els comerciants, dins el marc establert en l'apartat 2, poden fixar lliurement la distribució de l'horari general durant els dies feiners de la setmana, i també l'horari corresponent als diumenges i festius d'activitat autoritzada.

”4. La Direcció General de Comerç pot autoritzar la modificació de la franja horària establerta per la lletra a) de l'apartat 2 per als establiments situats en una zona determinada o per a tot un terme municipal, amb la sol·licitud motivada prèvia de l'ajuntament corresponent, que ha d'aportar la delimitació de la zona afectada, si s'escau, i informe del Consell Comarcal, sempre que la modificació no comporti increment dels temps setmanal autoritzat d'obertura en dies feiners.

”Els ajuntaments poden sol·licitar modificacions a l'horari comercial general en un màxim de quatre ocasions l'any. Cada modificació podrà incloure un canvi en l'horari comercial per a un màxim de dos dies feiners consecutius.”

Article 2

Es modifica l'article 2 de la Llei 8/2004, de 23 de desembre, d'horaris comercials, que queda redactat de la manera següent:

“Article 2. *Supòsits d'exclusió de l'horari comercial general*

”1. Les limitacions a què es refereix l'article 1 no afecten els casos següents:

”a) Els establiments dedicats essencialment a la venda de productes de pastisseria, rebosteria, xurreria, pa, plats preparats, premsa, flors i plantes, i les anomenades botigues de conveniència.

”b) Els establiments instal·lats en punts fronterers i els que només són accessibles des de l'interior de les estacions i mitjans de transport terrestre, marítim i aeri.

”c) La venda de combustibles i carburants, sense que aquesta excepció abasti els establiments comercials annexos a les gasolineres llevat que es limitin, essencialment, a la venda de recanvis i altres productes complementaris de l'automoció.

”d) Els establiments situats en municipis turístics d'acord amb el que estableix l'article 3.

”e) Els establiments situats en l'entorn immediat dels mercats de marxants poden obrir durant el mateix horari en què es faci el mercat.

”Els ajuntaments, amb la delimitació prèvia de l'àrea corresponent, poden autoritzar l'obertura d'aquests establiments i l'autorització acordada s'ha de comunicar a la Direcció General de Comerç.

”f) Les farmàcies, que es regeixen per la seva normativa específica.

”g) Els establiments comercials integrats en recintes d'afluència turística, com ara museus, exposicions, monuments, centres recreatius turístics, parcs d'atraccions o temàtics, als quals hi estan directament vinculats pel producte comercialitzat.

”h) Els establiments comercials integrats en establiments hotelers sempre que l'activitat que s'hi dugui a terme tingui caràcter permanent i no s'hi pugui accedir directament des del carrer. No s'inclouen en aquest supòsit les activitats comercials ocasionals fetes en sales d'hotels, de restaurants, recintes firals i similars habilitats a aquest efecte, que es regeixen pel que estableix l'article 1.

”i) Els establiments comercials, de venda personalitzada o en règim d'autoservei, els titulars dels quals són petites o mitjanes empreses, que no pertanyin a grups o cadenes de distribució ni operin sota el mateix nom comercial, sempre que la superfície de venda no superi els 150 m² i tinguin una oferta orientada essencialment a productes de compra quotidiana d'alimentació.

”j) Els establiments comercials, de venda personalitzada o en règim d'autoservei dels quals són titulars petites o mitjanes empreses, que no pertanyin a grups o cadenes de distribució ni operin sota el mateix nom comercial, situats en municipis de menys de 5.000 habitants, sempre que la seva superfície de venda no superi els 150 m², amb autorització prèvia del Ple municipal i la comunicació de l'Ajuntament a la Direcció General de Comerç.

”k) Els establiments dedicats essencialment i de manera habitual a la venda de productes pirotècnics poden romandre oberts al públic, a més dels dies feiners, tots els diumenges i festius del mes de juny durant un màxim de dotze hores dins la franja horària compresa entre les 7 h i les 22 h.

”l) Els establiments comercials dedicats essencialment a la venda de productes culturals o de lleure, amb una superfície de venda que no superi els 300 m², dels quals siguin titulars petites o mitjanes empreses, que no pertanyin a grups o cadenes de distribució ni operin sota el mateix nom comercial.

”Mitjançant una Ordre del conseller competent en matèria de comerç s'ha d'establir la relació d'activitats comercials i els requisits per l'aplicació d'aquesta excepció.

”2. Els establiments situats en municipis turístics, les botigues de conveniència i els establiments als quals fan referència les lletres i) i l) del punt 1 d'aquest article han d'avançar també el seu horari de tancament a les 20 hores els dies 24 i 31 de desembre, i han de romandre tancats els dies 1 de gener i 25 de desembre.

”3. Per raons d'ordre públic, els ajuntaments poden acordar l'obligatorietat de tancament en horari nocturn d'establiments que pretenguin acollir-se a qualsevol de les causes d'exclusió de l'horari general establertes en aquest article, amb la corresponent comunicació a la Direcció General de Comerç.”

Article 3

Es modifica la disposició addicional segona de la Llei 8/2004, de 23 de desembre, d'horaris comercials, que queda redactada de la manera següent:

“Disposició addicional segona

”*Calendari de diumenges i festius amb obertura comercial autoritzada*

”1. El departament competent en matèria de comerç, amb audiència prèvia del Consell Assessor en matèria de comerç de la Generalitat, ha d'establir anualment, mitjançant una Ordre, el calendari dels diumenges i festius en què poden romandre oberts els establiments comercials.

”2. En tot cas s’haurà d’establir obligatòriament l’obertura d’un dia festiu quan es produeixi la coincidència de dos o més dies festius de caràcter general consecutius, llevat de quan hi concorri alguna de les dates detallades a l’article 1.2.e).

”3. Els ajuntaments poden establir una taxa per cobrir les despeses addicionals en serveis municipals derivades de l’obertura d’establiments comercials en dies festius.”

TÍTOL SEGON

Mesures en matèria d’activitats de promoció

Article 4

Establiments especialitzats en la venda d’excedents o outlets

1. La venda especialitzada d’excedents de producció o de temporada, d’estocs propis o aliens, només es pot dur a terme en establiments de caràcter permanent, dedicats exclusivament a aquesta activitat, o en les parades dels mercats de marxants.

2. Els establiments dedicats de manera exclusiva a la venda d’excedents de producció o temporada poden oferir tota mena de restes, ja provinguin d’altres empreses detallistes, d’empreses majoristes o directament de fabricants de la Unió Europea, a més dels procedents de la pròpia empresa, sempre que puguin acreditar que han format part de l’estoc d’un venedor de la Unió Europea, durant un termini mínim de sis mesos o que procedeixin directament d’un fabricant de la Unió Europea.

3. Només els establiments de caràcter permanent, dedicats exclusivament a la venda d’excedents de producció o de temporada, o les parades dels mercats de marxants poden utilitzar la denominació *outlet* o alternativament o complementària amb aquesta qualsevulla altra que serveixi per identificar aquesta activitat. En tot cas la utilització de la denominació *outlet* o qualsevulla altra que serveixi per identificar aquesta activitat queda reservada als establiments dedicats exclusivament a la venda d’excedents de producció o temporada i a o les parades dels mercats de marxants i no pot ser utilitzada per cap altre establiment que no reuneixi la totalitat dels requisits materials i formals establerts per aquests tipus d’establiments o parades.

4. Els preus dels productes oferts en aquests establiments han de ser inferiors al preu de referència i poden ser reduïts successivament des del moment en què es posin a la venda però en cap cas ni en cap moment poden ser novament incrementats.

Els establiments dedicats de manera exclusiva a la venda d’excedents de producció o temporada no poden fer venda en rebaixes.

5. No es poden vendre en aquests establiments productes fabricats expressament per ser distribuïts en aquests tipus d’establiments.

Article 5

Períodes per dur a terme vendes en rebaixes

La venda en rebaixes es pot dur a terme, a criteri de cada comerciant i durant el termini que aquest consideri adient, dins dels següents períodes estacionals:

a) Període estacional d’hivern: des del dia 7 de gener fins al dia 6 de març, ambdós inclosos.

b) Període estacional d’estiu: des del dia 1 de juliol fins al dia 31 d’agost, ambdós inclosos.

TÍTOL TERCER

Modificació del Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, sobre comerç interior, pel qual s’aprova la refosa en un text únic dels preceptes de la Llei 1/1983, de 18 de febrer, i la Llei 23/1991, de 29 de novembre

Article 6

Es modifica l’article 45 del Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, sobre comerç interior, pel qual s’aprova la refosa en un text únic dels preceptes de la Llei 1/1983, de 18 de febrer, i la Llei 23/1991, de 29 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

“Article 45

”Constitueixen infraccions al que estableix aquesta Llei les següents:

”a) En relació amb l'exercici de l'activitat comercial:

”1. L'exercici simultani de les activitats de venda a l'engròs i al detall, amb l'incompliment del que estableix l'article 2.4.

”2. L'incompliment de les condicions o dels requisits administratius que estableix l'article 3.

”3. La realització de l'activitat comercial i la prestació de serveis sense les condicions legalment establertes per exercir-les, tant si es duen a terme amb ocupació d'espais de titularitat pública com d'espais de titularitat privada. També són responsables de la infracció les persones que hi participen, que contribueixen a cometre-la o que en faciliten la comissió, i també les persones que adquireixen els béns o els serveis oferts.

”b) En matèria de preus. Qualsevol incompliment de la regulació de preus que estableixen els articles 7 i 8.

”c) Quant a la venda no sedentària.

”1. La venda practicada fora dels perímetres i/o indrets autoritzats o bé amb la transgressió dels dies i els horaris establerts per la normativa.

”2. La venda practicada per qualsevol persona no autoritzada o per comerciants que incompleixin els requisits que estableixen aquesta Llei, els reglaments o les ordenances reguladores.

”3. La venda practicada en llocs que no reuneixen les condicions que estableixen aquest text, els reglaments o les ordenances reguladores.

”4. La venda practicada sense exhibir la corresponent autorització de manera visible i permanent en la parada de venda.

”5. L'incompliment dels requisits per a l'exercici de la venda en vehicles-tendes.

”d) Quant a la venda domiciliària.

”1. La venda practicada per empreses o comerciants que no reuneixen els requisits administratius exigits.

”2. La venda practicada mitjançant ofertes enganyoses.

”3. La manca d'exhibició a la persona consumidora de la documentació acreditativa de l'empresa i de la gamma de productes que ofereix.

”e) Quant a la venda a distància.

”1. L'incompliment de les condicions i els requisits per al seu exercici.

”2. La tramesa de productes o serveis no sol·licitats prèviament pel receptor i la tramesa d'ofertes no sol·licitades, si aquestes comporten despeses per al receptor.

”f) Quant a la venda automàtica, l'incompliment de les condicions i els requisits que estableix la normativa vigent per exercir-la.

”g) Quant a la venda en cadena o en piràmide, l'intent d'utilitzar la mediació del consumidor o la practicada amb aquesta tàctica.

”h) Pel que fa a la venda en rebaixes, les practicades amb l'incompliment dels requisits establerts per la normativa vigent.

”i) Pel que fa a la venda en liquidació, les practicades amb l'incompliment dels requisits establerts a la normativa vigent.

”j) Pel que fa a la venda de saldos, les practicades amb l'incompliment dels requisits establerts a la normativa vigent.

”k) Pel que fa a les venda d'excedents o *outlets* en establiments especialitzats, l'incompliment de les condicions establertes per la normativa vigent per a l'exercici d'aquesta venda.

”l) Pel que fa a les ofertes de premis o regals, les practicades en qualsevol tipus de vendes amb l'incompliment dels requisits establerts a la normativa vigent.”

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Decret Llei queda derogat el Decret 150/1996, de 30 d'abril, pel qual s'estableixen els períodes de rebaixes.

DISPOSICIÓ FINAL PRIMERA

Aquest Decret llei es promulga d'acord amb la competència exclusiva en matèria de comerç interior establerta a l'article 121.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

DISPOSICIÓ FINAL SEGONA

1. S'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per aplicar aquest Decret llei.
2. S'autoritza el conseller o consellera en matèria de comerç perquè, si s'escau, modifiqui els períodes estacionals establerts per a la realització de les vendes en rebaixes.

DISPOSICIÓ FINAL TERCERA

Aquest Decret llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquest Decret llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoquei el facin complir.

Barcelona, 30 d'octubre de 2012

ARTUR MAS I GAVARRÓ
President de la Generalitat de Catalunya

F. XAVIER MENA
Conseller d'Empresa i Ocupació

(12.303.116)
